

ДІЛО

РЕДАКЦІЯ І АДМІНІСТРАЦІЯ: Львів, Ринок 18, II. пав. Конто почт. шлал. 26.726. Адреса тел. „Діло—Львів“. Число телефону 565. Рукописів редакція не вертає.		ПЕРЕДПЛАТА в Австро-Угорщині: місячно 5— К. чвертьрічно 15— піврічно 28— щорічно 50— у Львові (без доставки): місячно 4— К. чвертьрічно 12— піврічно 22— щорічно 44— в Німеччині: місячно 28— М. чвертьрічно 56— щорічно 112— За зміну адреси платити см. 50 с.	Ціна оголошень: Рядок петличий, денночасовий або зоряний 0,20 г., в хвильках 1 м., в новинах 1'50, в спеціальній часті перед або на завершенні 2 м. Перерок 2 м. Складати до 10 годин вранці. Оплата на суботу і неділю подвійна. Постійні оголошення за особливими угодами. Одною прикріпкою коштів у Львові е. на провінції е.
---	--	---	---

Видав: Видавничча Спілка „Діло“.

Начальний редактор: Д-р Василь Павойко.

ВОРОГ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДУ.

Львів, 19. падолиста 1918.

Славне Українське Військо!

Стоячи в безперервній огні боротьби, Ви може й не мали часу і змоги роздумати, чого великого діла довершили Ви своїм героїчним подвигом Тудм, на Вашій позиції, може й не могли діяти докладні відомості про те, що за тих дев'ятнадцять днів, які Ви перевели в бою, сталось на нашій рідній землі.

Наша рідна земля, наші українські села, Ваші батьки, брати і діти — визволилися від шістьсотлітньої польської неволі. Нема вже на нашій землі польського панування, польських урядів і урядників, польські пани і підпани зробилися малі, тихі і смирні. Наша земля стала вільною країною, наш нарід вільним господарем своєї землі.

Наша найвища власть, Українська Національна Рада, оголосила нашу країну незалежною, самостійною, вільною Західно-Українською Народною Республікою.

Славні українські вояки, селяне і робітники! Ви знаєте, що значить Народна Республіка! В Народній Республіці не буде ані царя чи короля з князями, графами і іншими великими панями, які разом панують над простим народом, над селянами і робітниками. В Народній Республіці не буде панів дідичів, що загортали і свої руки землю і багатіють з селянської праці, ані панів фабрикантів, на яких мусять працювати фабричні робітники. Народна Республіка дасть селянам землю, а робітників забезпечить від вислизку й нужди. В Народній Республіці не буде гнобителів і поневоленних, богатих і бідних, просвічених і темних, високих і низьких. Всі будуть вільні, рівні, просвічені, всі житимуть в добробуті. Народна Республіка — це сам нарід, селяне і робітники, що самі через своїх послів будуть устанавляти й удержувати такий лад і порядок, який для них потрібний.

Однак наша Народна Республіка має ще дуже багато ворогів. Польські дідичі, польські урядники і всі ті Поляки, які досі в нашій країні панували над нашим народом, багатіли працею українського селянина й робітника, — всі вони ризикали не допустити, щоб наш український нарід завів на своїй землі свою Народну Республіку.

В краю, де нашого народу сила силенна, польських панів і підпанів невелика жмінка, — зрісли вони тихо. Але у Львові, де їх багатьо, — бо зі Львова польські пани і підпани панували над цілим нашим народом — Поляки відяли бунт проти нашої Народної Республіки вже дев'ятнадцятий день ведуть війну проти військ нашої Народної Республіки. А за тим, що діється у Львові, слідять пильно Поляки в цілї нашім краю. Вони тільки ждуть, щоб у Львові знов запанувала Польща, а тоді вони знов у цілї краю піднімуть голову.

І якби тільки вони знов узли верх над нами, не буде нашому народові, нашим селянам і робітникам ані волі ані землі, а буде вічна польська неволя.

Ось — що Ви чортесь у Львові, славні Українські Вояки!

І тому знайте, що Ви не самі, бо за Вами стоїть весь наш нарід, мільони українських селян і робітників. І як буде треба, як польські фабриканти не опам'ятаються, то на Львів насунуть тисячі й тисячі українських селян з цілого краю на оборону нашої Народної Республіки. І як морє заллає остріше, — так українське селянство шльє те огнище польського бунту, яке не гасне у Львові.

Славні Українські Вояки! Стійте сміло і твердо на своїх позиціях! Ідьте все вперед і вперед! Нехай польські бунтівники завянуть Вашої твердої селянської руки!

Українські Селяни! Досі Ви, кождий у своїй повіті мусяв робити лад і порядок. Тепер — до Львова! Зробити лад і порядок з польськими бунтівниками!

З Українського Національного Союзу.

Київ, 14. падолиста 1918.

В Українськїм клубі панував учора живий рух. В засіданні взяло між іншими участь багато визначних членів давньої Української Центральної Ради.

В. Винниченко виступив з великим рефератом, посвяченим політичному моментові. Референт подрібно зайнявся політикою теперішнього уряду України Української Народної Республіки. Багато уваги присвятив В. Винниченко „претафісові" та хліборобам, що домагються вправного реакційного курсу. Завдяки хліборобам і впливові „претафіса" ухвала Національного Союзу в справі скликання всеукраїнського національного конгресу до Києва не одержала санкції уряду. Доторкнутись справи міжнародної політики урядом винищених кругів, Винниченко заявив, що дійсність вимагає активного виявлення діяльності.

Самон Петлюра присвятив свою промову міжнародному подожженню Росії й України. Бесідник підкреслив працю російських політичних партій. Петлюра згодився з Винниченком, що українські групи повинні проявити більше життя і здатності до діляння.

На зборах виявилась повна єдність між крайнім лівим крилом і представниками так на івахих хліборобів демократів.

На засіданні Національного Союзу вислухано інформаційний реферат делегата Національного Союзу, котрий саме повернувся попереднього дня з Яса.

Крім того вислухано повідомлення, що центральний комітет партії українських соціал демократів ухвалив післати телеграму до Берліна, яка запропонує німецьким властям визволити й відослати до рідного краю всіх висланих на примусові праці на розпорядок і медьких властей. Національний Союз без дискусії одностайно ухвалив постанову, силою якої Національний Союз прилучається до резолюції центрального комітету „соціал демократичної партії" та з свого боку посілає правительству Німеччини телеграму аналогічного характеру.

Дві розбіжні течії серед київського правительства.

Київ, 14. падолиста 1918.

В справі міжнародних зв'язків і найбільш важких відносин між Україною і Московщиною сідця в київських правительствених кругах дві несприятливі течії.

Одна течія стоїть на становищі самостійної Української Держави й тому домагаться негайного сформування нового одностороннього національного українського кабінету.

Друга течія також уважає давній коаліційний склад кабінету за невідповідний умовам життя і з свого боку вважає необхідність сформування нового одностороннього кабінету, котрий зарав від початку своєї діяльності відкрито й щиро признаєби Україну тільки складовою частиною Росії, зв'язаною з нею на тих чи інших основах.

Боротьба цих двох течій досягла тепер найбільшого напруження і в найближчий будучий побідить одна з цих течій, що матиме великий вплив і на склад правительства і на найбільше його діяльність.

У зв'язку з тем відбором з'являється рід нарад, присвячених біжущій хвилі. На цих нарадах вияснялося, що в зв'язку з останніми міжнародними подіями перебігає політичний курс необхідна. Учора почалися переговори з рідом політичних діячів у справі вступлення до кабінету міністрів.

Переговори української демократії з демократією інших національностей.

Київ, 14. падолиста 1918.

Добре поінформовані круги оповідають, що в ініціативу провідників груп піднесено справу порозуміння між представниками української демократії й демократією інших національностей, що живуть на Україні. З огляду на теперішній крайню реакційний політичний курс для утворення єдиного демократичного фронту поєдинокі представники українських соціалістичних партій постановили вести переговори з меншевицями, Бундом і правими соціалістами-революціонерами.

Держави порозуміння й Україна.

Яси, 14. падолиста 1918.

В теперішній час слідче в Ясах виїмкове оживлення. Тут знаходяться дипломатичні представники всіх держав, як порозуміння, так центральних і нецентральных. В осередку дипломатичного корпусу стоїть французький посол де-Сент Олер, від прозедом котрого відбуваються наради представників держав порозуміння. Вагачи в усіх справах політичного й дипломатичного характеру слідче французький вплив.

На дипломатичній нараді держав порозуміння в Ясах вложено розвязку справ, що торкаються Росії, як вступлення в переговори з російськими політичними й суспільними діячами та й інформування своїх правительств про російські справи.

Протягом останніх днів перебувало в Ясах багато політичних діячів з окремих держав, що повстали на території давньої Росії.

З цього приводу українська телеграфічна агенція доносить з Яс таке:

З поінформованих джерел повідомляють, що перша дипломатична нарада представників держав порозуміння, яка відбулася в Ясах, обговорюючи східну справу, а зокрема справу відношення держав порозуміння до України, не прийшла до жадних конкретних висновків. На 16. падолиста скликано до Яс нову дипломатичну нараду при участі деяких державних діячів, котрі знаходяться тепер у Києві. Група цих діячів звідкає до Яс:

Держави порозуміння постановили піддержувати на Україні таку владу, яка моглаб загарантувати порядок в краю і спокій населенню та яка тішилаб довір'ям широким мас населення. Держави порозуміння готові в такій раві дати поміч такому правительству, як військову, так і економічну й, що головне, поміч в цілі прогнання большевиків. Дипломатична нарада відпросила при тім, що держави порозуміння ждуть поміч Україні під умовою повної перебіни політичного курсу на Україні.

В справі дальшого перебування німецьких військ на Україні яська нарада висловилася в тім дусі, що німецькі війська, наскільки вони піддержують лад, повинні лишитися аж до часу приходу військ держав порозуміння.

Нарада прийняла також можливість віднолу на Україні в найбільшій часті діяльності консульських інституцій держав порозуміння. — Як говорять ціми діями придуть до Києва французьке й англійське консульства.

Український Національний Союз вибрав делегатів, яким поручено вести переговори з представниками держав порозуміння в Ясах, які ввійшли вчора в Київ сюди. Українські круги в той думки, що в управдінненню української справи зацікавлені головно Французи. Тому постановлено найтерше поробити проби наявяти зв'язки з представниками Франції.

Українська Національна Рада.

Львів, 19. листопада 1918

Вчорашнє засідання заміне між иншим тим, що д-р Іван Макух, держ. секретар публичних робіт, вніс свою димісію. Д-р Макух є того погляду, що в теперішнім моменті Секретаріат повинен бути складений виключно на діловій основі; політично-партійні моменти мусять уступити місця виключно діловим привакам. Це й було причиною його димісії.

Засідання починається о год. 10:30. Головує д-р Лев Ганкевич. З боку уряду бере участь майже повний Державний Секретаріат. Голова сповіщає про завершення оруження на 48 годин між Начальною Командою українських військ і представником польських відділів. Після того приходить до голосу президент Держ. Секретаріату. Останні дні принесли побіч иншого инших справ, важку журбу про долю Буковини, що дісталася під румунську окупацію. Завданням уряду буде переробити потрібні кроки у компетентних чинників, щоби звернути увагу на румунське безправство та зняти окупацію з української частини. Буковинська справа вимагає й основного ознайомлення з тамошніми відносинами. В Держ. Секретаріаті мусять отже бути представник Буковини. При творенні уряду застережено деякі місця представникам Буковини. Сьогодні президент є в змозі подати до відома, що буковинські члени Укр. Нац. Ради запропонували обсадити місце товариша Держ. Секр. внутрішніх справ п. Осипом Бурчинським. Рада Секретарів прокладає цю справу до порішення Укр. Нац. Ради, котра одноголосно приймає поставлену пропозицію. Другою справою, порушеною президентом Секретаріату, була справа місць в уряді представників національних меншостей: Поляків, Жидів і Німців задля береження їх прав. В дискусії д-р Володимир Охримович вказує, що ще в постановах конститuantів з 19. жовтня святочно гарантовано всі права національним меншостям, візвано ті меншости до висланія своїх представників до Укр. Нац. Ради. На жаль, до цього часу меншости здержалися в участю в У. Н. Раді.

Д-р Мих. Лозинський теж покликується на ухвалу конститuantів і вказує, що передумовою представництва в уряді є представництво в Раді. Через те національні меншости мусять перш усього потвортити відповідні національні організації, котрі висловлювали би їх волю, після чого У. Н. Рада не відмовиться увійти з ними в порозуміння ще до відповідного заступництва в Раді і Державнім Секретаріаті. В тім напрямі славить він поправку до проєкції уряду. Рада приймає проєкцію Секретаріату з поправкою д-ра Лозинського.

Саме тоді з'являється на сцені голова одеського відділу Українського Національного Союзу д-р Іван Луценко; в гарячій привітанні звертається до нього голова Ради. Д-р Ів. Луценко заявляє, що він прийшов тут від імені Українського Національного Союзу в Києві та його філії в Одесі, щоби порозумітися із завідиними Українцями і подати їм помічну руку у важкій боротьбі за визволення із 600-літнього ярма.

Голова Державного Секретаріату в дальшій ході наради обговорює фінансові справи Республіки. Фінансовий бік нашого державного життя переходить різку кризу. Державні каси майже порожні, а пот. еба готівки на найконечніші видатки і покриття стає невідкличною.

Рада Секретарів кілька разів застановлялася над тією kwestією і прийшла до висновку, що в справі поправи фінансового положення треба поробити такі кроки: а) стягати залеглі податки з тим, щоби не переслідувати податковими жаданнями найбільших верств і знищених війною власників; б) скандентрувати в державній скарбниці, зглядно перекинути готівку в державних касах з тих місць, де її за багато — до порожніх кас і в) ревізисати внутрішню державну позичку. Ще до цього останнього, то през. Секретаріату і секр. фінансових справ д-р Кость Левицький ставив Раді отсе виснення: „Українська Національна Рада звольте постановити: Українська Національна Рада постановляє з огляду на необхідність заспокоєння невідкладних потреб Західно-української Народньої Республіки ревізисати внутрішню державну позичку, за забезпечену цілим маєтком Західно-української Народньої Республіки, у висоті, яка буде узана за потрібну на покриття найконечніших видатків, паллоруючи рівночасно Раді Державних Секретарів приступити у скванім часі до видання дотичного розпорядження“.

В дискусії, котра розвинулася досить широко, порушено теж питання, чи не можна би до тої позички витягнути теж австрійську воєнну позичку, аби таким чином увільнити населення від многоти австрійських вимог.

зробиться залежним від покупки і курсу австр. воєнної позички на світовім ринку.

Мих. Петрицький, обговорюючи проєкцію Секретаріату, ставить побажання, щоби уряд розглянув конечність заведення поступового маткового податку. Проєкція Державного Секретаріату, як і побажання М. Петрицького приймається.

Оаісля державний секретар внутрішніх справ д-р Степан Баран читає проєкт маніфесту до населення Республіки, в котрім порушено всі важні справи сучасного моменту, а головно ті, розвязка котрих припаде конститuantі, скликаній на основі пятнадцятки. Голова Ради заряджує генеральну дискусію, в котрій беруть участь д-р Кирило Студинський, Олександр Стефанович, Михайло Петрицький, д-р Іван Луценко, четар Олександра Іванчук, Антін Чернацький. Вищі на внесення д-ра Барана вибрано комісію, вложени в д-ра Барана, д-ра В. Панейка, д-ра М. Лозинського, д-ра С. Голубовича, д-ра К. Студинського і А. Чернецького, котра іще раз докладно переглядне проєкт маніфесту і прийде з ним на Раду.

О год. 1. засідання закрито.

Рух полонених

Київ, 14. листопада 1918.

Рух полонених стається все більш хаотичний. Погранична полоса узяла себою картину находу голодних полчищ. Всі дороги і залізничні шляхи завалені масами обдертих і змуждваних бранців, котрі зустрічаються з відвертним рухом австро-угорських жовнірів. Ця мішанина повертаючих бранців і відходячих жовнірів наводять паніку і переляк серед населення. Товари загортають на стадіях, в магазинах і в приватних домах всю поживу і йдуть далі, несучи з собою панічний страх і безприкладне знищення.

Голод, нужда і різномодні недуги витиснули на бранцях своє патю.

Із всіх пограничних місць одержує міністерство телеграмми з просьбою о присилку воїв задля перевозу полонених. Не все одначе є це можливе, бо австро-угорські жовніри силою займають залізничні вози і йдуть на захід. В останніх днях наступило порозуміння між міністерством і німецькою командою, на основі котрого дещо припинено відплив австро-угорських військ, а для полонених установлено спеціальні поїзди, в котрих деякі будуть перевезити лш Українців із Волочиск, Радизилева і Рибниці, а инші на Жлобин уроженців Великобританії.

Погроми Жидів у великій князівстві праміським.

Перемішль, 17. листопада 1918.

На цій території великого князівства краківського та князівства освенімського й затерського приходить шодня до таких джик погромів Жидів, що своєю брутальністю переходять вони найганебнішій російській погромі. Часописи вказують, що найкращим ліком на це булоб вивандрування найбільшої частини Жидів з польської етніографічної території.— Так віддаються Поляки Жидам за їх вірну службу польським інтересам.

„Геть в Польщу!“

Справжній голос польських народніх мас.

Варшава, 10. листопада 1918.

Учора вночі коло 11. год. на перехрестю Кармелітанської і Дзельної вулиць почала абиратися велика толпа манифестантів. З'явилися бесідники, що виголошували запальні промови. Товари задумувала йти до в'язниці „Павлак“ і випустити звідти в'язнів. Постепенно толпа робила сміливішою. Почулися оклики: „Геть в Польщу!“, „Геть з польського військом!“, „Геть в білоу гвадію!“, „Нехай живе революція!“, „Нехай живе большевизм!“ Коли товари заприїтила, як трамваем переїзджали два польські жовніри, витягнула їх з вагону й почала їх бити.

На деяких залізничних шляхах Польського Королівства вибух страйк.

Під увагу!

Всі, що їдуть на провінцію, нехай беруть з собою „Діло“, бо поштовий рух здержаний.

Польські соціялісти проти Жидів.

Перемішль, 17. листопада 1918.

У Кракові відбулися дуже численні збори польської соціалдемократії, на яких прийшло до гострих виступів претя Жидів. Один з бесідників, Добровольський, говорив: Незай Жиди, котрі бажать криївою революції у нас, почнуть реформою жидівського капіталізму. Польський пролетаріат не потребує неспоклиганих дорадників. Жиди є серізь деструктивним елементом. Вачимо, що вони зробили в Росії. Ми не хочемо жадного преливу крові, до якого закликують нас чужі елементи. Як зазначує орган соціалдемократії „Najzgod“, промова Добровольського зустрілася з бурливими оплесками вібраних.

Останній маніфест бувшого цесаря Карла.

Відень, 12. листопада 1918.

Сьогодні, у вісторок, появилося на загальне здивування Відня маніфест Інтернованого в шенбрунській ванку бувшого цесаря Карла. Маніфест затитулований: „До моїх народів!“ В урочистій формі заявляє знов Карло, що він ан не хотів війни, ані не займав її. Коли вступив на престія, мав діло з довершеною всевітньою катастрофою і мав тільки одне бажання йолну ціль: покінчити війну можливо найскорше. Одначе на жаль це не вдалося йому й він з кривавим серцем мусяв придивлятися, як лалі відбувалося мердування і як спливали кровю глибокі рани народів. В будуцшму можна з девіря гаятіти тільки в таких разі, коли всі разом з'єднані в одній міцній раді. Тому, що це відповілає бажанню його народів, він складає свою владу, розвязує кабінет Ламмаха та признає австро-німецькі установчі збори правительственою властю.

Утеча бувшого цесаря Вільгельма.

Львів, 19. листопада 1918.

Як доносить „Neue Freie Presse“, німецькому цесареві вдалося утекти з своєю родиною до Голландії. Креїпринц Вілгелм, про якого виступив поголоску, що його збави в часі утечі з його квартири, дістався також до Голландії. Цесар і його син довершили утечі тільки з сувролоді кільках вірних офіцерів. У швейцарії вперто удержується поголоска, що нове правительство знало про задуману утечу цесаря Вільгельма, та не тільки не ставило їй перешкод, але й димлясь прижмуреними очима на неї. Широкі круги населення похваляють такий спосіб поступування. Тільки найбільше несприжені лізі соціялдемократи нездоволені тим, бо вони задумували видати процес цесареві Вільгельмові. Незалежні соціалдемократи аказують на те, що в таємних актів німецького міністерства закордонних справ виходить недозначно, що цесар Вільгельм є головним виновником того, що в серпні 1914 р. вибухла всевітня війна. Бодяй цесар Вільгельм так омовивуватий, як убитий цар Микела II. В Берліні оновідають, що цесарські редакції здалася взяти з собою в часі утечі численні скарби, між иншими славні родинні дорогоцінності Гогенлолерів. Зрештою цесар Вільгельм, як і цесар Карло, має в англійським банку величезні депозити.

З ФРАНЦІЇ.

Львів, 19. листопада 1918.

Нове смидквдлістичне правительство в Парижі усунуло воесім представників імперіалістичного напрямку від влади. Помічники Клемансо поховалися. Серед французьких фронтових воївків вибухло загальне повстання. Загальне невдоволення в краю прилетчало націоналістичне панування. Нове правительство усунуло полевого маршалка Феша. В Парижі пороблено приготування, щоби французькі соціялісти могли зійтися з своїми німецькими партійними товаришами. Англійські й американські війська, які стоять у Франції, досі не пробували вплинути на події в краю. Назвали між англійськими воьяками сідні сильні симпатії до нездоволеного французького війська.

Звідомлення Начальної Команди Українських Військ

з дня 19. листопада 1918.

Завішення оружжя, заклочене вчора обома противними сторонами у Львові в гуманітарно санітарних цілях на протяг 48 годин, тривало нинішнього дня дальше.

Добровольці до Української Національної Армії зголошуються

у Львові при ул. Курновій ч. 12.

Гаазе про початок революції в Німеччині.

Берлін, 18. листопада 1918.

Через радіотелеграфічну станцію в Науен повідомляють:

Слова ради народних комісарів Гаазе прийняв управителя засеканської телеграфічної агенції і сказав йому ось що про початок німецької революції: Щоб зрозуміти початок німецької революції, вистарчить освідомити собі, яке було положення з початку листопада. Німецький народ хотів миру. Це бажання висловив німецький народ на основі військового, політичного, а передовсім економічного положення Німеччини, яке довело до таких відносин у харчовій справі, що їх більше не можна було знести. Всі ті голоси, які в Німеччині піднесли проти заключеного миру, виходили від торгівців людьми без розуму, котрі при справжнім демократичнім ладі лишались просто без уваги.

Одначе можна було побоюватися, що, не зважаючи на одностайність німецького народу, ці едменти шляхом несконтрольованих впливів моглиб увігнати народ ще в нову страшнішу нужду. А власті, які пробували серед усіхкх обставин зробити це божевільна дійсностю, були тим кому ми завдячуємо політичну й військову поразку, які поносять вину в страшнім недожизнюванню німецького народу, а яким тому й ніхто не довіряє, що вони розв'яжуть величезні проблеми демобілізації та привернення нормального прохарчування народу. Вони втратили право на даліше існування. Це переконання було таке загальне, що революція вибухла в тім самім часі майже в усіх закутках і кінцях, а передовсім військо висловилося проти того, щоб іти на непотрібну смерть за дурні плани тих, котрі не здають собі справи з свого поступовання. В поодиноких частинах військ потворилися більше чи менше незалежно від себе яри вояків, у багатьох равах до них прилучилося негайно багато офіцерів, а загально майже всі відофіцери.

Власті в усіх місцевостях заявили свою готовність працювати спільно з цими організаціями та рівночасно з утвореними делегаціями робітництва. В Берліні застали ці делегації вояків, коли вони кожда з окрема заявили в райхстагу, вже перші початки тимчасового правління. З упадком старої спорохнявілої системи настала печуча необхідність утворити нову правліннявєнну владу, яка створилаб єдність для усіх скрізь спонтанічно потворених тіл і властей і яка, не тратячи ні хвилини часу, моглаб зараз розпочати свою роботу й подбалаб про її удержання. Притім було ясно, що обидві соціалістичні партії, котрі приготували революцію і зробили її можливою, мусіли мати своє заступництво в цім тимчасовім правлінстві.

Соціалісти більшості, що аж до 8. листопада належали ще до кабінету, взяли на себе ініціативу, але домагалися того, щоб до тимчасового правління народних комісарів прийшло також представників несоціалістичних партій. Незалежні соціалдемократи стояли на проміжнім становищі. Одначе коли зайшла необхідність швидкого ділення, скоро прийшло до порозуміння. Політичний провід находиться в руках соціалістів, у фахових міністерствах мають частку буржуазні партії давньої більшості. Давніше розділені частини старої соціалістичної партії злучилися знову й обидві групи намагаються досунути наперед шість праці. Таким робом створення здатного до праці правління за забезпечене.

А якіж завдання цього тимчасового правління? Найважнішим завданням теперішнього правління є забезпечити німецькому народові хліб і хліб. Щоб це досягнути, потрібне німецькому правлінстві є забезпечити паріад особами поживи. Далішим завданням німецького правління є довести до одношлявної діяльної праці в частинях революції, забезпечити організацію прохарчування народу й хід економічного життя без перешкоди. Тут розходиться передовсім про те, щоб забезпечити транспорт особам поживи, щоб доставити вугля, виживні військових осіб в періоді або на відпустці, створити нові власті або ввєсти старі власті в свій лад. Словом — в хаос треба ввєсти організацію.

Коли німецьке правління мало досить сили, причиною цього є з одного боку чудова дисципліна, захована в часі революції. Ще коли в світовій історії не окупиено таких великих державних переворотів таким малім проливом крови. З другого боку треба зазначити, що всі власті заявили свою готовність без перешкоди спільно працювати з тимчасовім правлінством. Давнішній міністер війни Шайх працює спільно з повновладними тимчасового правління, а берлінська поліція поставилася також до розпорядження нового правління.

Далі признався Гаазе, що були рабунки, але це були виняткові випадки. Злочинці ждуть на свою заслужену кару. Тимчасове правління скасувало цензуру та проголосило свободу преси. Вкінці сказав Гаазе, що німецька революція дає цілому світу блискучий приклад, як якийсь народ спокійно бере в свої руки свою долю і сам управляє собою, волею народу на добро цілого народу яко справжня вільна народня держава.

Установлення власті У. Н. Р. в краю.

Радеківщина.

З приводу проголошення Західно-Української Народньої Республіки відбулося в Радеківі дня 10. листопада ц. р. народне свято, на яким явилось більше ніж шість тисяч людей.

Урочисть розпочалася богослуженням, від правління о. деканом Кордубою, а відповідну проповідь виголосив о. др. Пеліх. По богослуженню відбувся похід перед Народній Дім, де промовляли Герман, Фургала й сотник Косер. Свято закінчив промовою повітовий комісар Росткович, гіпавши громадських комісарів широким і чесно працювати спільно з повітовими властями. Декотрі присутні тутешні поляки подивлялись імпонууючий запит народу, котрий спокійно розійшовся до дому.

Сокаль.

Повітовим комісаром в Сокалі є судья Тисовський, харчову управу веде начальник суду Комаринський, командантом міста є сотник Охрим, а жандармерії надпоручник Дроньск. В місті й повіті цілковитий спокій. Поїзди курсують до Жовкви.

Бучаччина.

В містечках повіту, як Монастирська і Язловець, адміністраційна влаість перейшла в руки місцевих українських комітетів. За малім виїзком у всіх селах повіту усунено старих виїзів і радних, а на їх місце повибрано місцевих комісарів і місцеві комітети. У повіті панує вірнопий спокій. Селяне латишики, не зважаючи на агітацію польських панів і підпанків, ідуть солідарно з українськими селянами, а навіть два чисто мажурські села, як Підзамечок і Дуліби, вислали своїх делегатів на наші повітові збори і брали участь у виборах повітового комісара У. Н. Р. Жидівське населення відноситься лояльно до української влади.

Дня 7. листопада відбулися збори повітових делегатів Бучаччини, на які явилось 209 делегатів з 70 громад бучачького повіту. Збори відкрив голова тимчасового організаційного комітету Сяк. Поясвивши цілі зборів, запропонував на голову зборів о. Демиса Нестайка, паруха в Бучачі й Андрія Луцьова, господаря в Нагірних на вступника, а п. Юліяна Нестайка, богослова на секретаря. О. Нестайко, обнявши впровід зборів, уділяв голосу Остапа Сяку, пказав на вагу хвилі й по відчитанню інструкції до повітових органів Української Національної Ради певняки поодинокі її уступні. Потім приступлено до вибору повітового комісара У. Н. Р.

В справі означення кандидата забрали слово о. Володислав Носковський, парох з Сорік і Захарій Біло, делегат з Фільварків, і запропонував на повітового комісара д-ра Івана Бодюркова, адвоката в Бучачі, а на заступника Остапа Сяку, голову «Сільського Господаря» в Бучачі. При поіменнім голосуванні делегатів з кожного села віддано голосів 209, з яких 133 висло на д-ра Бодюркова, яко повітового комісара, а 71 на Остапа Сяку, супроти чого голова зборів проголосив, що повітовим комісаром У. Н. Р. вибраний д-р І. Бодюрків.

Далішній провід зборів обняв нововибраний повітовий комісар У. Н. Ради д-р Бодюрків і предложив зібраним вибір членів повітового комітету, а для успішного переведення вибору запропонував розділити бучачький повіт на п'ять округів: бучачький, язловецький, монастирський і усте-зелен

ський і вибирати по три з кожного округу членів повітового комітету. Проголошено д-ра Бодюркова прийняттю одностайно й приступлено до вибору членів повітового комітету. Н. Ради, вислід якого був такий: I. З округу Бучач вибрані: о. Носковський, парох зі Сорік, Іван Косартин, господар в Нагірних, Андрій Луць, госд. в Нагірних, Кухта, господар в Перехоложці. II. З округу Язловець: о. Клизак, парох в Язлівцях, о. Проскурницький, парох в Нососіжці, Генць Фарбота, господар Ріпинець. III. З округу Монастирська: д-р Підляшський, канд. зав. в Монастирських, Євген Лева речик, правник в Монастирській, Захар Біло в Фільварках, Олекс Крива, господар в Беремляках. IV. З округу Усте Зелене: Василь Бородайко, госд. в Усте Зеленого, Михайло Красій, госд. в Луки, Михайло Плиська, госд. в Задорсва. V. З округу Золотий Потік: о. Збужовський, парох в Зубиці, Яків Надвірний в Золотого Потока, Михайло Садковський в Коропці.

По виборі членів повітового комітету повітовий комісар пояснив інструкцію У. Н. Ради щодо виборів міських і сільських комісарів і міських та сільських комітетів і запропонував скласти на вісторок дня 11. листопада ц. р. цілий повітовий комітет для викради й розв'язки всіх вгаданих в інструкції завдань повітового комісара У. Н. Р.

Вкінці о. Лушпинський пригадав усім, що в суботу дня 9. листопада ц. р. відбується заупокійне богослуження в УСС., що в али в болах, порадив найкорше відкрити школи й упразднити справу виплати пенсії урядникам і учителям.

Автофеалія української православної церкви.

Київ, 11. листопада 1918.

Вчора за дня відбулося засідання ради мієстрів, на яким ухвалено проголосити автофеалію української церкви. Міністрви віросповідань О. Лотоцькому поручено зложити декларацію на церковнім соборі.

З'єднання Австро-Німеччини в німецькою державою.

Відень, 14. листопада 1918.

Державна рада прийняла проєкт закону згідно з яким Австро-Німеччина проголошується республікою і входить у склад німецької республіки.

Юрій Тринчук.

В обороні Західно української Народньої Республіки поляг у Львові дня 3. листопада ц. р. хорунжий 15. п. піх. Юрій Тринчук. Був це один із найкращих українських академіків і суспільних працівників. Не зважаючи на тяжку військову службу, студював пильно працю та належав майже до всіх українських академічних товариств. Не щадив ні труду ні часу там, де бачив, що повинен і може щось робити. Коли минулого місяця утворився у Львові К. О. С. О., увійшов також до нього. Позитивний виявився неввичайною інтелігенцією, тихою вдачаю, непохитним і чистим характером. Українська суспільність втратила в його особі щирого й ентузіастичного трудівника, українське студентство одного з найкращих своїх бесідників. Його гарна постава, зайнятий голос, амбітно модульований, ведювали йому симпатію не тільки у своїх, але й у чужих. Ще недавно як делегат академічної молоді промовляв на жидівській мові, де нагородили його такими широкими й живими оплесками, якими не нагородили своїх бесідників і яким рідко нагороджується навіть найкращі промовці. Одним словом — була це людина широкого світогляду, великої інтелігенції, вірна голошеній ідеї до останньої хвилини свого життя. Тому вістка про його смерть відбилася сумом в душі кожного, хто його знав і з ним працював. В останніх днях Польський сильно змінився і сядце було у нього в

деке пригноблення — мабуть прочував свій близький кінець. Однак тяжку службу виконував щиро та з пожертвованням до останнього віддиху. Нехай же земля буде пером великому патріоту, а пам'ять про нього не загине між українським громадянством.

ВСІ МОЮТЬ! ВІД'ЗНАКУ СОБОРНОЇ УКРАЇНИ

на символ революції і свободи України 1917 р. в вигляді срібного металю.

1 К. 50 с.

Комітет і Товариства повинні замовити лавалерію, щоб на час

дістати. — Виста в Запорозжя Львів вул. Руська ч. 20. — Wistly z Zaporozia Lemberg Restagars 21. 819 1-7

НОВИНКИ.

Львів, 19. листопада 1918.

— Французька місія у Львові. З Румунії приїхала до Львова 18 листопада увечері три чверти на 6 год. французька місія, яка сьогодні, 19. листопада, явиться о 11. год. в Українським Генеральним Штабі.

— Міністер закордонних справ Д. Дорошенко виїхав 13. листопада з Берліна до Берліна в товаристві двох членів виконавчого комітету ради воєнних і робітничих послів.

— Український песол Ол. Шульган в Софії, як доноситься з Одеси, виїхав на кораблі „Евфрат“ 13. листопада з Варни. Віл брав участь в яських нарадах з державним порозумінням і виїхав до Києва, щоб дати докладне повідомлення про вислід наради.

— Відпустка А. Палтова. Управитель київського міністерства закордонних справ А. Палтов подався на відпустку. Управителем міністерства закордонних справ став товариш міністра закордонних справ А. Галіф.

— Почти на Україні не приймають більше австро-угорських корон.

— Мирова конференція, як доноситься паризькі часописи, буде скликана в с.ч. 1919 р. до Версаля.

— Вільзон про завішення зброї. Вільзон випустив прокламацію про завішення зброї, де між иншим говориться: „Всі ціни війни досягнуті. Нашим щасливим обов'язком є дати поміч усьому світу зайвим прикладом розумної спільної праці, приятельської ради й матеріальної поможки в справі створення справедливої демократії в цілім світі“.

— Жіноче виборче право. Нова німецьке правительство ввійшло в свої права згідно з програмою, що виборче право мають у Німеччині всі адекватні, включаючи сода й жінок. І англійська долішня палата в третій читанню одностайно згодилася на виборче право для жінок. В Західних Державах конгрес прийняв також дозвуження жінок до участі в виборах.

— В шпиталі на політехніці знаходяться в ліжечко отці України: чета Стефан Гладимирський хор. Валодимир Босий, хор. Денис Деглазевич, хор Дмитро Бідан, хор. Каратницький, чет. Іванор Чухман, четар Олександр Сичирський, дес. Семен Лісович, стр. Зенон Новицький.

— Жертви безсовісної польської агітації. Сильна епітарна стежа вислана взора рано обома воюючими сторонами найшла в Булітській горі 22 трупи селян Подляків, переважно відставників хлопців, в сім багато учеників, які вступили ще в перших днях листопада.

— Перший польський сейм, що разом буде установити зборями, відбудеться як доноситься газетним часописом, в першій половині грудня.

— Московська мирова делегація згідно з умовою зробленою київським міністерством закордонних справ, виїхала 13. листопада увечері з Києва. Делегація товаришила до кордону українсько-німецького сторожа.

— Представники російських армій в міністерстві закордонних справ. Дня 13. листопада віддали київське міністерство закордонних справ Владиславів п'яничі армі князь Гагарин і представник армі добровольців полковник Любимов.

— Добруджу зайняли болгарські війська як дозволом держав порозуміння. В Болгарії стокійно. Привернено дисципліну в армії. „Евфрат“ доставив масу українських полонених з Болгарії.

— Река італійським містом. В Реці утворилася італійська національна рада, яка проголосила місто самостійною італійською оселею.

— Ірландія і всесвітній мировий конгрес. Ірландські послы в нижній англійській палаті поставили внесення, щоб ірландську справу на основі програми Вільсона предположено міжнародному всесвітньому мировому конгресови. По довшій дебаті відкинено це внесення 126 голосами проти 115.

— Забезпечення харчовими засобами центральных держав. У промові на конгресі президент Вільзон заявив: „Держави порозуміння мають намір забезпечити центральні держави харчовими засобами й негайно організувати комісію для поможки, як перед тим організували для Бельгії“. Касмансо в розмові з журналістами заявив: „Німецька комітетуovala тільки в причини недостачі засобів поживи й тепер не в силі дати собі ради в голодом серед населення. Тепер хартова справа Німецьчини й Австро-Угорщини находитися в безнадійній стані. Правительство держав порозуміння постановили поможти центральні держави усіми засобами, бо вони борються не проти людяности, а за людяність“.

— До управи ратушкової стації у Львові. Українська Генер. Команда, Санітарний Шеф оголошує: Приказується негайно відновити діяльність ратушкової стації у Львові. Лікарі та персонал одержать дотичні легітимації, а карантин будуть до дислокації в ратуши на подвір'ю.

— До лікарської палати у Львові. Українська Генер. Команда, Санітарний Шеф оголошує: Належить відзвати усіх лікарів у Львові по тім боді боєвої лінії до інкоування лікарської практики. В ціли вигогозлення легітимації проситися предложити егалітний спис тих лікарів, які зголосяться до виконання своєї практики.

— Перша номіч при Начальній Команді укр. військ задумує увести чотирогонневий безплатний курс для фізичних самаританок, які по укінченню курсу будуть приділені до служби у наших шпиталях. Курс обмежується на раві до числа 20 осіб. Особи інтелігентні, що мають охоту присвятитися тій службі, зголосять зголошуватися в Народній Домі у саніт. хорунжого Скоморовського.

— Віл Українського Харчового Уряду. Погайбай зараз мушнина з вищою освітою до віліку на повіт для Українського Харчового Уряду. Зголошуватися лише в писемним рекомендаціями знамих осіб до Українського Харчового Уряду у Львові вул. Руська ч. 20.

— Для львівського повіту. Повітовий Державний Комісаріат львівського повіту міститися у Львові при вул. Бляхарський ч. 11. II. поверх і туди всі громади цього львівського повіту мають звертатися у всяких справах, які торкаються теперішньої діяльності всіх місцевих органів. Про променетия урядована до будинку бывшего львівського староства при вул. Третього Мая окремо повідомляється громадській управі. Агенді Комісаріату провадить державний комісар д-р Стефан Ваганцький, краєвий адвокат у Львові, установлений Українською Національною Радою згідно уловоздасченню діловодне Ілько Ласий, організаційний інспектор „Сльського Господара“ у Львові.

З Повітової Харчової Управи у Львові.

Повідовляемо отсим, що в справах, відносичихся до контролю розділу харчів в районових складах і консумах та переведжування ревізій Істнує при повітової Управі відділ правно контрольний. Ва контролери мають легітимації, видані Повітовою Харчовою Управою, утворюючи ї до переведження сел функції. Для ревізії, реквизиції і конфіскації укритих запасів харчових вєдє У управа спеціальні легітимації для селі контролери, злосмотрені підписом голови Управи М. Тагоріла. За реквизиції, доконтані без таких легітимацій, У управа не відповідає. Не управних до ревізій доведі належить віддавати відповідним органам, а Повітову Харчову Управу про се повідомляти.

До лікарів-Українців.

Наказ

Взяється всіх лікарів-Українців до 30 го року життя зголоситися негайно в Державному Секретаріаті військових справ, Львів, Намісництво, II. поверх в годинях між 8—12 перед полуднем, в ціли приділення до служби.

Державний Секретаріат Військових Справ:
Вітовський, отаман в. р.
д-р Білас оти.-лікар в. р.

О П О В І С Т Н И.

Середа, 20. листопада 1918.
Н и в і: греко-като. Броня і Яларя — римо-кат. Фелікса
Католи: греко-кат. Михайла Арх. — римо-кат. Введ. Пр. Д.

ОГОЛОШЕННЯ.

Понимьброта Теодор повідомляє Радю, що живе здоровий у Львові. — Блишю відомість надасть Пад Никола Диньчук Днїстер. 1-2

Бронислава і Дора Вайнтрауб подають отсюю дорогою звістку своему братови Ізидорови Вайнтраубови в Станиславові — дворець, що находитися здорові у Львові, та просять знакомих і брата, подати сю звістку родичам в Чернівцях вул. Стефанії ч. 11. 862

Прошу ласкаво звідомити професора **ШПЕТА в Стрию**, що родина його у Львові при вул. Рейн здорова та почувається добре. — Куба. 861

Др. Теодор Бляйер --

КОМАРНО наождуєсь у Львові гроші маю. — Зягмунт. 863 1-2

Покій умебльований або неумебльований до віднайму вул. Яблоновський ч. 4. кватер. 864

Прошу звідомити доктора **ЮЛІА ЗІСВАЙНА в Перемишля**, що родичі, та ціла родина здорові. 866

Прошу повідомити доктора **ЕРЛІХА в Снєлаті**, що діти його і родина у Львові здорові. 867

Олена Маргулес дочка Райсва в Василь-мїнцях повіту Гусятин, просить знайомих звідомити родичів, що живе у Львові, здорова. 865 1-4

Ізраїла Кона в Чорткові

доньки Зуля й Наталє та бєсєри Аделя просить знайомих о повідомлення, що здорові й безвечні. 868 1-2

Гр. инт. пароха Будьного в Обертині

проситися звідомити Берягата, що діти всі у Львові здорові. 869

Глядаю умебльовані кімнати.

Ласкаві зголошення на адресу: Мельник Бляхарська ч. 18. I. поверх 859 2-3

Д-ра Авєшнітта в Бучачи

повідомляють Стефла, Мадфєси й Суфєри, що здорові, та просять о вісти. 857 2-2

Семен Мацькевич

відшуражий Війська, ште рід і й знакомих поспіш з завіської „Цитаделі“. 860

ПЕЧАТКИ галушові металеві таблиці і машини виконує сондію по найдешевших цінах
МАКО ГЛЯЗЕРМАН
РИТІВНИК,
У ЛЬВОВІ
вул. Сингустська ч. 19. 810 1-7